

தொண்ணூறுகளுக்குப் பிறகான சிங்கப்பூரின்
கவிதைச்சூழலை அடையாளம் கண்டு விவரிக்கவும்,
சிங்கப்பூர்க் கவிஞர்கள் எவரேனும் ஐவரின் கவித்திறனை
ஆராய்ந்து விளக்கமளிக்க

முன்னுரை:

தொண்ணூறுகளுக்குப் பிறகு சிங்கப்பூரின் தமிழ் கவிதைச்சூழல் சுதந்திரமான கருத்துகள் கொண்ட புதிய பரிமாணங்களை எட்டியது. அதன்பின் சிங்கப்பூரில் பிறந்த கவிதை நிலைப்பாடுகள் உலகளாவிய உரையாடல்களைத் தொடுத்து, தமிழின் பாரம்பரியத்தை மீட்டெடுக்கும் முயற்சிகளாகவும், நவீன உலகில் ஏற்படும் சிக்கல்களைப் பிரதிபலிக்கும் பயணமாகவும் மாறின. தொண்ணூறுகளுக்குப் பிறகு சிங்கப்பூர் தமிழ்க் கவிஞர்கள் தங்கள் சொந்த அடையாளத்தைக் காட்டியதோடு, நவீன யுகத்தின் சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் விதமாக கவிதைகளை உருவாக்கினர்.

இந்தத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் உருவான கவிதைகள், பற்பல காலகட்டங்களில் பிறந்த பெரும் மாற்றங்களைப் பிரதிபலித்தன. முக்கியமாக நவீனத்துவம், நகரமயமாக்கல், பண்பாட்டு மாறுபாடுகள், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் ஆகியவற்றின் தாக்கம் தமிழ்க் கவிதைகளில் முற்றிலும் புதிய கோணங்களையும் சிந்தனைகளையும் உருவாக்கியது. சிங்கப்பூரின் கவிஞர்கள் தங்கள் கவிதைகளில் தமிழரின் அடிப்படைத் தத்துவங்களையும், சிங்கப்பூரின் சமூக அரசியல் சூழலைக் கருத்துக்களாகக் கொண்டு, புதிய உலகத்தை ஆழமாக சிந்தித்தனர்.

இக்கட்டுரை,தொண்ணூறுகளுக்குப் பிறகு சிங்கப்பூரின் கவிதைச்சூழலை விவரிக்கும், குறிப்பாக ஐந்து முக்கியக்

கவிஞர்களின் கவித்திறனை ஆராய்ந்து விளக்கும் முயற்சியாகும். இந்த ஆய்வு நவீன சிங்கப்பூர் கவிதையின் வளர்ச்சியின் வழிமுறைகளைப் பிரதிபலிக்கவும், இக்கவிஞர்களின் பங்களிப்பை ஆழமாக ஆராயவும் முயன்றுள்ளது.

சிங்கப்பூரின் இலக்கியச் சூழலின் பரிணாம வளர்ச்சி:

சிங்கப்பூர் நாகரிகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியுடன் அதன் இலக்கியக் கலாச்சாரம் தொடர்ந்து மாறியது. 1965ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூர் முழு சுயாட்சி பெற்ற பிறகு, சமூகத்தின் வாழ்க்கை முறை, பண்பாட்டு தாக்கங்கள் மற்றும் கல்வியின் மேம்பாடு, இலக்கிய உலகில் புதிய அலைகளை உருவாக்கியது. சிங்கப்பூர் தமிழ்க் கவிதைகள் பெரும்பாலும் இங்குள்ள தமிழ் சமூகத்தின் அடையாளமாகவும், அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களின் பிரதிபலிப்பாகவும் மாறின. சிங்கப்பூர் நகரத்தின் மாறுபாடான சூழல், அரசியல் நிலைமைகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் ஆகியவை, கவிஞர்களின் கவிதையில் இடம்பிடித்தன.

கவிதை என்பது – கவிஞரின் மனதிற்குள் நிகழும் அனுபவங்களின் வெளிப்பாடாகும். கவிஞன் தன் வாழ்க்கையில் காணும் உலகின் சிக்கல்களைச் சிந்தித்து, சொற்களால் தன் அனுபவங்களைப் பிரதிபலிக்கிறார். 1990 களுக்குப் பிறகு சிங்கப்பூரில் நிகழ்ந்த கவிதை மாற்றங்கள், முந்தைய கவிதைகளுக்கு விடையளிக்கும் விதமாகவும்,

உலகளாவிய கவிதைச் சூழலின் ஒரு பகுதியாகவும் காணப்பட்டது. இக்கவிதைகள் தமிழின் பாரம்பரியப் பாங்கை மீட்டெடுக்கும் முயற்சிகளாகவும், நவீன சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தும் தளம் என்பதாகவும் விளங்கின.

சிங்கப்பூரின் தமிழ் கவிதைத் துறையில் தொண்ணூறுகளுக்குப் பிறகு தனிப்பட்ட கவிஞர்களின் பங்களிப்புகள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றது. குறிப்பாக நவீன மனிதனின் வாழ்க்கை சிக்கல்களையும், சமூகத்தின் எதிர்வினைகளை வெளிப்படுத்தும் விதமாக கவிதைகள் எழுதப்பட்டன. இதன் மூலம், கவிதை புதிய பரிமாணங்களை அடைந்தது. கவிஞர்கள் தங்கள் சொந்த அனுபவங்களையும், சமூகச் சிக்கல்களையும் கவிதையில் வெளிப்படுத்தினர்.

சிங்கப்பூரில் தொண்ணூறுகளுக்கு முன் இருந்த தமிழ் கவிதைதுறை:

19ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழர்கள், சிங்கப்பூருக்குக் குடிப்பெயர்ந்தனர். தமிழின் இளமை தன்மை மாறாது, முதுமை குன்றாது, செந்தமிழ் கால் பதிக்கும் இடமெல்லாம், இலக்கியங்களையும் மொழிவர்ணங்களையும் தூவிக் கொண்டே இருக்கிறது! சிங்கப்பூரில் தமிழ் கவிதை வளர்ச்சி என்பது 19-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கியது. இதற்குப் பின்னணியாக நவீன கவிஞர்கள் தோன்றும் முன்பே அங்கு தமிழ் கவிதைகள் உருவாக்கப்பட்டன. முதன்முதலில் அச்சில் வந்த தமிழ் கவிதைத் தொகுப்பான "**முனாஜத்துத் திரட்டு**" 1872-ஆம் ஆண்டில் சிங்கப்பூரில் அச்சிடப்பட்டது. இந்தப் பாடல் தொகுப்பு சிங்கப்பூர் தமிழ்க் கவிதைச்சூழலில்

மிக முக்கியமானதாகும். அந்த நூற்றாண்டின் மேலும் சில குறிப்பிடத்தக்க சிங்கப்பூர் கவிஞர்களில் ஒருவர் **அரணன்**. அரணன், 1986-ஆம் ஆண்டு SEA Write விருது பெற்றவர். அவரது "**தோணி**" என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில், மொத்தம் நூறு கவிதைகளில் 19 கவிதைகள் சிங்கப்பூரின் குடியரசைப் புகழ்ந்தவையாகும். இந்தப் பாடல்களில் அரணன், சிங்கப்பூரின் அரசியல், சமூக வளர்ச்சிகளைத் தன்னுடைய கவிதைகளின் வழியாக சித்தரிக்கிறார்.

"அலைகள் அடித்தும் தள்ளிடுமோ,

தோணியினைத்,

தலையணைக்கிடும் நமதோடியின் கரை?"

(தோணி, அரணன்)

இந்த வரிகளில், அரணன், சிங்கப்பூரின் சமூக, அரசியல் சிக்கல்களை அலைகளாக உருவகப்படுத்தி, அதன் மீது சிங்கப்பூர் எப்படி வெற்றியடைகிறது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். 'தோணி' என்ற சொல், சிங்கப்பூரின் வளர்ச்சியையும் அதன் சீரான பயணத்தையும் குறிக்கிறது.

"அரசனே, நம் குடியரசின் கொடியேற்றம்

அழகுறச் சிறக்குமே; காற்றினோடு ஆடினாலும்,

அழிவதில்லை நம் தனிமை"

(தோணி, அரணன்)

இந்த வரிகளில்,, அரணன் சிங்கப்பூரின் குடியரசைக் குறிக்கும் கொடியை உயர்வாகக் கொண்டாடுகிறார். இதில் அரசியல் மாற்றங்களால் சிங்கப்பூர் தன்னுடைய

தனித்துவத்தை இழக்காதே என்று கவிஞர் கூறுகிறார்.'காற்றினோடு ஆடினாலும்' என்ற வரியில், உலகளாவிய மாற்றங்களால் அரசியல் சிக்கல்களை சந்தித்தாலும், அதன் தனிமையான அடையாளத்தை இழக்காத ஒரு குடியரசைக் குறிக்கிறார்.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே, தமிழ் இலக்கியம் சிங்கப்பூரில் வேர் பதித்திருந்தாலும் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆண்களின் வரிகள் மட்டுமே பெரிதும் பதித்தன.திருமதி கமலாதுரை, திருமதி உஷா நாயர்,திருமதி காமாட்சி ஆறுமுகம் போன்ற சில எழுத்தாளர்களின் எழுத்துகளும்,வானொலியின் வழி வானெங்கும் பெண்களில் தமிழ் எழுத்துகளின் அழகியலை இசைத்ததின் விளைவாக, பல பெண் எழுத்தாளர்கள் தோன்றினர்.

தொண்ணூறுகளுக்குப் பிறகான சிங்கப்பூர் கவிதை:

1990-களுக்குப் பிறகு சிங்கப்பூர் கவிதைகளில் தனித்துவமான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.உலகளாவிய மாற்றங்கள், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகள் மற்றும் நகரவாழ்வின் சிக்கல்கள், கவிஞர்களின் கவிதைகளில் பிரதிபலிக்கத் தொடங்கின. குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களில் ஒன்றானது பெண்களின் குரல்களும் எழுத்துகளும் தான்.தொண்ணூறுகளுக்குப் பிறகு, பெண்களின் கருத்துகளும் காதல்களும் வலிகளும் அவர்களின் வாழ்வியல்களும் எழுத்துக்களாகப் பதிக்கப்பட்டன. வருடங்களாக ஏற்படுத்தப்பட்ட எழுச்சியின் விளைவாக திருமதி வேதமணி ஜார்ஜ், செல்வி எஸ்.தேவி, அ. பார்வல் எனப் பல தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இலக்கியத் துறைக்குள் நுழைந்தனர்.அதில் குறிப்பாக திருமதி லதா, நூர்ஜஹான் சுலைமான், அகிலமணி ஸ்ரீவித்யா, மாதங்கி மற்றும்

கே.டி.எம். இக்பால் ஆகியோர் கவிதைச் சூழலில் முக்கிய ஆற்றிய முக்கிய பங்கினைப் பற்றி காண்போம்.

1.லதா:

கனகலதா, 90களுக்குப் பிறகான சிங்கப்பூர் தமிழ் கவிதை உலகில் தனித்துவமான குரல் கொண்ட கவிஞராக அறியப்படுகிறார். அவரது கவிதைகள் பெரும்பாலும் பெண்களின் உரிமைகள், உணர்வுகள் மற்றும் வாழ்வின் சிக்கல்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. கங்காலதாவின் கவிதைகள் நேர்மையாகவும், ஆழமான உணர்ச்சியிலும் உருவாகியுள்ளன. அவர் தனது வாழ்வில் எதிர்கொண்ட அனுபவங்கள், சிங்கப்பூரின் நகரவாழ்வு மற்றும் சமூகச் சூழ்நிலையை தனது கவிதைகளில் துல்லியமாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

கனகலதாவின் கவிதைத் தொகுப்பான "தீவெளி" (2003) அவர் உருவாக்கிய முக்கியமான படைப்புகளில் ஒன்றாகும். இந்த நூல், பெண்களின் சிக்கல்களை ஆழமாக சித்தரிக்கும் கவிதைகளை உள்ளடக்கியது. அவர் தனது கவிதைகளின் மூலம் பெண்களின் மனநிலையை, சமூகத்தில் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்தும் திறனை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

"கண்கள் உறங்காத கனவுகள்

துணை வேண்டும் மண்ணில்,

அழகு போல ஏதோ ஒளி

தீண்டாமல் ஒளிந்ததேன்?"

(கனகலதா, ' தீவெளி ', 2003)

இக்கவிதையில், கனகலதா, பெண்களின் வாழ்வில் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் தனிமையையும், சமூகத்தில் பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் அங்கீகாரத்தின் பற்றாக்குறையையும் சித்தரிக்கிறார். "கண்கள் உறங்காத கனவுகள்" என்ற வரி, பெண்களின் வாழ்க்கையில் அவர்கள் அடைய வேண்டிய உரிமைகளைப் பற்றிய ஒரு ஆழமான சிந்தனையை உருவாக்குகிறது.'தீண்டாமல் ஒளிந்ததேன்?' என்ற கேள்வி, பெண்களின் அதிகாரத்தையும், அதைச் சமூகம் எப்படி ஒடுக்குகிறது என்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

2.கே.டி.எம். இக்பால்:

கே.டி.எம். இக்பால், சிங்கப்பூர் தமிழ் இலக்கியத்தில் முக்கியமான கவிஞராகத் திகழ்கின்றார். அவரின் கவிதைகளில் மனித மனம், சமூக மாற்றங்கள், அரசியல் சிக்கல்கள் ஆகியவை பிரதிபலிக்கின்றன. இக்பாலின் கவிதைகள் சிங்கப்பூரின் நவீனச் சூழலில் நிகழும் மனித உணர்வுகளின் நுண்மையான பகுதிகளை வெளிப்படுத்துகின்றன.

"தொலைவில் அமுகின்ற தாய் குரல்,

இங்கு நம் மக்களின் தோழமை"

(இக்பால், 'தாய் குரல்')

இந்தக் கவிதையில் இக்பால், வெளிநாடுகளில் வாழும் மக்களின் தனிமையையும், தாயகம் நினைவில் வாடும் அவர்களின் மனநிலையையும் தத்ரூபமாகக் காட்டுகிறார்.'தாய் குரல்' என்பது அவர்களின் அடையாளங்களை இழக்கும் நிலையை உணர்த்துகிறது.

3. நூர்ஜஹான் சுலைமான்:

நூர்ஜஹான் சுலைமான், தனது கவிதைகளில் நவீன பெண்களின் மனப்பதிவுகளை மிக அழகாக சித்தரிக்கிறார்.90 களுக்குப் பிறகு பெண்களின் குரல் பெரிதும் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. நூர்ஜஹான், தனது கவிதைகளின் மூலம் பெண்களின் உரிமைகளை வெளிப்படுத்துகிறார்.

அவரது நூல் "**உயிர் நிலவு**" (2010) அவரது கவிதைப் பரப்பில் மிகச் சிறந்த படைப்பாக கருதப்படுகிறது. இந்தப் புத்தகத்தில் அவர் பெண்களின் வாழ்வில் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களை, மனித மனத்தின் அவலங்களை, மகிழ்ச்சியையும் துக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறார்.

"உயிரின் ஏக்கம் தழுவி

நிலவு இங்கு மலர்கிறது,

தழுவாத மௌனம் எங்கே?

தொலைதூரத்தில் என் சுவடுகள்!"

(நூர்ஜஹான் சுலைமான், 'உயிர் நிலவு')

இக்கவிதையில், நூர்ஜஹான் தனது மனநிலையை "நிலவு" என்ற சின்னத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார். நிலவு பெண்ணின் உணர்ச்சிகளையும், மனதின் ஏக்கங்களையும் பிரதிபலிக்கிறது. "தழுவாத மௌனம்" என்ற வரி, மனித உறவுகளில் ஏற்படும் தொலைவையும், அவற்றின் உண்மையான உள்ளார்ந்த நிலையைச் சித்தரிக்கிறது. இதன் மூலம் பெண்ணின் உள்ளார்ந்த மௌனத்தின் உணர்வுகள் வெளிப்படுகின்றன.

4. அகிலமணி ஸ்ரீவித்யா:

அகிலமணி ஸ்ரீவித்யா, சிங்கப்பூரின் புத்துணர்வுப் பெண்ணுரிமை கவிஞர்களில் முக்கியமானவர். அவரது "மனந்தொடும் மென்மையான கவிதைகள்" (2011) என்ற கவிதைத் தொகுப்பு, தனித்துவமான மென்மையினைக் கொண்ட கவிதைகளால் பிரபலமாகியுள்ளது. இந்த நூல், பெண்ணின் மனஉணர்வுகள், சமூகத்தைச் சுருக்கிய அவர்களின் அனுபவங்கள், தனிமையின் வெளிப்பாடுகள் போன்ற பல்வேறு தருணங்களை எடுத்துரைக்கிறது.

**"காற்றின் சுவடு தேடி நான்
என் நிழலினை மிதிக்கிறேன்,
தொலைவின் கூம்பில் துளிர்ந்த
அன்பின் வார்த்தைகள் எங்கே?"**

(அகிலமணி ஸ்ரீவித்யா, 'மனந்தொடும்
மென்மையான கவிதைகள்', 2011)

இக்கவிதையில், அகிலமணி சமூக உறவுகளில் தனிமையை வெளிப்படுத்துகிறார். "காற்றின் சுவடு தேடுதல்" என்பது வாழ்க்கையில் தொடர்ந்த அனுபவங்களைத் தேடுவது எனும் பொழிப்பை குறிக்கிறது. இத்தகைய வரிகள், பெண்களின் மன உளைச்சல்களையும், அவர்களின் நிலைமையையும் மனநிலைக்கு நெருங்கக் கூறுகின்றன.

5.மாதங்கி:

மாதங்கி, சிங்கப்பூரில் பிறந்து வளர்ந்த மிக முக்கியமான பெண்கவிஞர்களில் ஒருவர். அவரது கவிதைகள் பெரும்பாலும்

சமூகத்தின் அடிப்படையான உரிமைகள், சுய ஒழுங்குகள், பெண்களின் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பேசுகின்றன."நாளை பிறந்து இன்று வந்தவள்" (2008) என்ற தொகுப்பு, மாதங்கியின் கருத்தியல் ஆழத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

அவர் தனது கவிதைகளில் பாரம்பரிய சமூகக் கருத்துகளைப் புதியவகையில் சிந்திக்கிறார். சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் தடைகள் மற்றும் மாற்றங்கள் ஆகியவை மாதங்கியின் கவிதைகளில் பிரதானமாகக் காணப்படுகின்றன.

"நாளை பிறக்கும் வேதனைகள்

இன்று என்னுள் துடிக்கின்றன,

மாலைநேரத்தில் விழும் கதிர்கள்

எதற்காக என் கண்ணீரைத் துடைக்கின்றன?"

(மாதங்கி, 'நாளை பிறந்து இன்று வந்தவள்')

இந்த வரிகளில், மாதங்கி தனது வாழ்க்கையின் வேதனைகளை வெளிப்படுத்துகிறார். நாளையதைக் குறிக்கும் அனுபவம், இன்று வாழும் வாழ்க்கையின் மாறுபட்ட அனுபவங்களை உணர்த்துகிறது. "கதிர்கள்" என்பதன் மூலம், அவள் எதிர்கொள்ளும் சுவடுகள் மற்றும் உணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டை அழகாகச் சித்தரிக்கிறார்.

முடிவுரை:

1990-களுக்குப் பிறகு சிங்கப்பூர் தமிழ் இலக்கியச் சூழல் புதுமையை எதிர்கொண்டது. கவிஞர்கள் தங்கள் சொந்த அனுபவங்களையும், சமூக சிக்கல்களையும் கவிதைகளில்

வெளிப்படுத்தினர். உலகளாவிய சிந்தனைகள், நவீன தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள், மற்றும் மனிதனின் உள்ளார்ந்த சிக்கல்களைப் பிரதிபலிக்கும் கவிதைகள் சிங்கப்பூரின் கவிதைச் சூழலின் முக்கிய அம்சங்களாக மாறின.

தகவலுக்கான ஒப்புவிப்பு:

1. [Tamil lit in Singapore: High on verse, low on style \(indiatimes.com\)](http://indiatimes.com)
2. [சிங்கப்பூர் பெண் எழுத்தாளர்கள் – ஒரு பார்வை \(nlb.gov.sg\)](http://nlb.gov.sg)
3. [Literature Liberated From Singapore Landscape | Nomansland \(heath.tw\)](http://heath.tw)